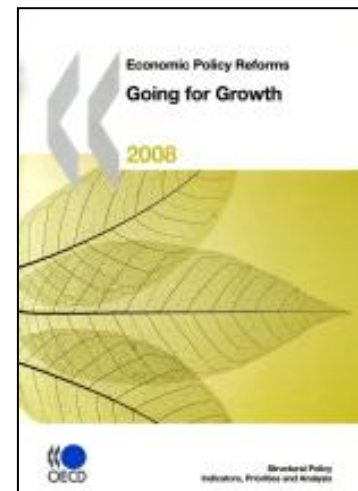

Economic Policy Reforms
Going for Growth – 2008 Edition

Summary in Hungarian

Gazdaságpolitikai reformok
A növekedés jegyében – 2008. évi kiadás

Összefoglalás magyarul

A GDP nem a jólét megfelelője. A magas termelékenység és a magas foglalkoztatottság azonban hozzájárul a jóléthez – közvetlenül és közvetetten egyaránt, olyan erőforrásokat biztosítva, melyek más jólétnövelő tevékenységekre fordíthatók. Ezért fontos, hogy a kormányzati politikák ne álljanak a termelékenység és a foglalkoztatottság útjába, kivéve azokat az eseteket, ahol ez a jólét más aspektusaira történő hivatkozással igazolható.

A növekedés jegyében című kiadvány 2007. évi kiadása öt strukturális politikai prioritást mutatott be minden OECD-ország és az Európai Unió számára a termelékenység, illetve a foglalkoztatottság terén jelentkező hiányosságok orvoslására. A mostani kiadás a fenti prioritások megvalósítása terén elért előrelépést vizsgálja. Kizárólag nézőpont kérdése, hogy a pohár vagy félig tele van, vagy félig üres. Egy év nem nagy idő a strukturális politika kialakítása terén, és ennek fényében a 2007-es politikai prioritások mintegy kétharmadánál elért előrelépés komoly eredménynek tekinthető. A haladás egyes témákban azonban nem túl jelentős – a kényesebb területeken, mint például a munkaerőpiaci szabályozások esetében pedig sokkal lassúbb a fejlődés. Ráadásul az élénk gazdasági tevékenység is kedvező háttérrel teremtett a reformokhoz, az azzal együtt járó kiigazítási költségek csökkentése révén. Ámbár, a múlt évi kiadásban leírtakkal összhangban, a jobb körülmények valószínűleg csökkentették a reformok sürgőssége iránti igényt.

A jelenlegi kiadás öt speciális fejezetet tartalmaz, melyek a foglalkoztatottságot és a termelékenységet befolyásoló specifikus politikákkal foglalkoznak.

A foglalkoztatottságot illetően a Növekedés jegyében című kiadvány eddig a foglalkoztatottak számára helyezte a hangsúlyt, és csak kisebb mértékben tért ki a ledolgozott munkaórák számára. Az egyik speciális fejezet megkísérli helyreállítani az egyensúlyt, tanulmányozva azokat a tényezőket, melyek egyes országokban ledolgozott munkaórák számában jelentkező egyenlenségeket, illetve egyes esetekben az eltérő trendeket magyarázzák.

A tanulmány új, nemzetközi szinten jobban összehasonlítható adatállományt mutat be a munkaórákról, mely igazolja azt a sokat vitatott, leegyszerűsített tényt, hogy a munkaórák éves szinten jelentősen hosszabbak az Egyesült Államokban, mint Európában. Az eltérés megközelítőleg 15%-os, ennek mintegy a fele adódik abból, hogy az Egyesült Államokban több munkanap van egy évben, és a fennmaradó rész abból, hogy magasabb a heti munkaóraszám. Az átlagos heti munkaórák számában jelentkező eltérések a nők által ledolgozott munkaórák nagy számát tükrözik, és az elemzés azt mutatja, hogy a marginális adókulcsok jelentősen befolyásolják ezeket. A tanulmány rámutat számos egyéb, a munkaórák számát befolyásoló politikára is, így például a munkaidő-szabályozásra. A politikákról szólva azonban fontos figyelembe venni a foglalkoztatottság munkaidő- és létszám-dimenzióit is. Tény, hogy azok a politikák, melyek a rövidebb munkaidőben dolgozó csoportok foglalkoztatottságának csökkentését célozzák, valószínűleg növelik az átlagos munkaórák számát, ám ez még nem teszi őket kívánatossá.

A humántőke-felhalmozás a gazdasági növekedés fontos motorja. Két konkrét fejezet foglalkozik az általános és a középiskolai oktatásban, illetve a felsőoktatásban megvalósuló befektetések elemzésével, melynek elkészítésében az OECD Oktatási Igazgatósága is közreműködött. A korábbi tanulmány a PISA pontszámokkal határozza meg az iskolarendszer hatékonyságának mérőszámát összességében és az egyes iskolák vonatkozásában egyaránt. Az eredmények azt mutatják, hogy jelentős hatékonyságnövekedés érhető el az egyes országokban a legjobb országos teljesítményhez felzárkózó iskolák révén, illetve a legjobb nemzetközi teljesítményhez felzárkózó országos oktatási rendszerek révén. Az általános gazdasági tevékenységnek előnyére válik a magasabb termelékenység és a jobban képzett fiatalok foglalkoztatása, illetve a költségcsökkentés és a hasonlóan alacsonyabb adók. A tanulmány olyan politikai szabályozásokat is bemutat, melyek láthatóan ösztönzik a hatékonyságot, és amelyek a felhasználói választásra, a vezetői autonómiára és felelősségre vonhatóságra, a hatékony iskolaméretre, és a korai szintbesorolás elkerülésére vonatkoznak.

A felsőoktatással foglalkozó fejezet becsléseket mutat be a felsőoktatással összefüggő privát megtérülésről, mely a felsőoktatási befektetések egyik hajtóerejének bizonyul. Az országok többségében magasak a becsült megtérülések az alternatív befektetések megtérüléseihez viszonyítva, ám az egyes országok között jelentős eltérések mutatkoznak. A magas megtérülések és az – egyes esetekben – alacsony diplomaszerezési ráták egyidejű fennállása azt jelezheti, hogy a leendő tanulókat visszatartják a likviditási korlátok és a kockázat miatti aggályok. Tény, hogy a felsőoktatásba történő befektetések másik fő meghatározó eleme a tanulók jövedelme és a rendelkezésre álló pénzügyi erőforrások. Az oktatási intézmények innovációs rugalmassága és lehetősége jelenti

a harmadik fontos tényezőt. A fenti megállapításokon túlmenően azonban, a felsőfokú oktatás területén érvényben lévő politikai szabályozásoknak figyelembe kell venniük az állami finanszírozásra nehezedő nyomást, a friss diplomások növekvő nemzetközi mobilitását, és a főként a lakosság tehetősebb részét segítő támogatás csökkentése iránti igényt. A tényezők egyetlen kombinációja olyan politikák felé mutat, melyek nagyobb autonómiát és felelősségre vonhatóságot biztosítanak az egyes intézmények számára, nagyobb szerepet a tanulók számára tandíjuk finanszírozásában, továbbá intézkedéseket hoznak a likviditási korlátok csökkentésére, és a felsőoktatásba történő befektetés kockázatainak mérséklésére.

Két fejezet a külső nyitottság gazdasági tevékenységet ösztönző szerepével foglalkozik. A gazdaságföldrajzzal foglalkozó fejezet kimutatja, hogy a távolság továbbra is a nemzetközi kereskedelmi minták egyik legmeghatározóbb tényezője. Való igaz, hogy a gazdasági központoktól távolabb fekvő országok kevesebbet kereskednek a központokhoz közelebb fekvő országokkal. Ennek eredményeképpen a távolabbi országokban kevésbé tapasztalhatók a kereskedelemről származó előnyök, melyek nagyobb specializálódás, hatékonyságnövekedés kiaknázás, és versenyképességi nyomás formájában jelentkeznek. A GDP-re gyakorolt hatás potenciálisan óriási.

A fejezet a természeti erőforrások szerepét is elemzi, és kimutatja, hogy a természeti kincsekben gazdag OECD-országokban általában magasabb a GDP. Ez a megállapítás ellentmond azoknak az eredményeknek, melyek azt sugallják, hogy a természeti kincsek bősége átok lehet a fejlődő országok számára, valószínűsíthetően azt tükrözve, hogy az OECD-országok irányítási struktúrája általában erősebb. Az egyes országok gazdasági teljesítményének összehasonlításakor figyelemmel kell lenni a távolság és a természeti kincsek bőségének szerepére is. Egyesek könnyebb helyzetben vannak, mint mások. Ám sem az előnyös, sem a hátrányos helyzet nem szolgálhat a nem megfelelő politikák indokául, és valószínűleg az elemzés sem talál bizonyítékot arra, hogy a növekedés jegyében című kiadványban meghatározott prioritásokra hatással lenne a távolság vagy a természeti kincsekben való bővelkedés.

A másik, az OECD Kereskedelmi és Mezőgazdasági Igazgatósága által végzett elemzésen alapuló, a nyitottsággal foglalkozó fejezet azt tárja fel, hogy a belföldi piacok szabályozása milyen szerepet játszik a szolgáltatás-kereskedelemben. Nem meglepő módon a korlátozó szabályozások akadályozzák a szolgáltatás-kereskedelmet. Két ország között a szolgáltatás-kereskedelem akkor is kisebb mértékű, ha a két ország szabályozási struktúrája erősen eltérő. A tanulmány előrejelzése szerint a szolgáltatás-kereskedelem átlagosan csaknem a duplájára nőhetne, ha az országok az OECD legkevesebb megszorítást alkalmazó politikájához igazítanák szabályozásaikat. Csakúgy, mint az árukereskedelem esetében, a szolgáltatás-kereskedelem bővülése is lökést adhat a GDP-nek.

A jelen kiadvány speciális fejezeteiben bemutatott elemzés hozzájárul a növekedés jegyében című kiadvány jövőbeli kiadásában meghatározandó politikai prioritások analitikai bázisának kialakításához. Végül soron a helytálló politikai tanácsnak a lehető legmegbízhatóbb és legátfogóbb elemzésen kell alapulnia.

© OECD 2008

Ez az összefoglalás nem hivatalos OECD fordítás.

Ez az összefoglalás abban az esetben másolható, ha megemlítsre kerül az OECD szerzői joga és az eredeti kiadvány címe.

A többnyelvű összefoglalások az eredetileg angol ill. francia nyelvű OECD kiadványok kivonatos fordításai.

Az OECD on-line könyvesboltban díjmentesen állnak rendelkezésre: www.oecd.org/bookshop/

További információ kérhető a Közügyi és Kommunikációs Igazgatóság Jogi és Fordítási Csoportjától: rights@oecd.org, fax: +33 (0)1 45 24 99 30

OECD Rights and Translation unit (PAC)
2 rue André-Pascal, 75116
Paris, France

Látogasson el honlapunkra: www.oecd.org/rights/

